

N:o 21.

Af Herr **J. Englander**: *Angående upphörande af den för beväringsskyldige nu medgifva legnings- och friköpsrättigheten, samt om stadgande af obligatorisk-militära öfningar för ynglingar mellan konfirmations- och beväringssåldern.*

Ehuru några förslag att ävägabringa en *omfattande* lösning af försvarsfrågan vid denna riksdag icke äro att motse, torde dock derföre alla bemödanden att genom partiela reformer och förbättringar, i syfte att göra vårt nuvarande försvar kraftigare och tidsenligare, icke böra anses obehöriga: ty ju större och aflägsnare det mål är, dit man syftar, desto angelägnare är det att stegvis närma sig dertill för att en gång kunna uppnå detsamma.

I denna öfvertygelse tillåter jag mig till Riksdagen hemställa, *dels* att hvarje oförvitlig svensk man, som icke är oduglig till krigstjänst, må förklaras skyldig att, utan rätt till lega eller friköp, i egen person fullgöra stadgade beväringsofningar, och *dels* att det uppväxande manliga släktet må underkastas obligatoriska militära öfningar inom kommunerna under tiden emellan konfirmations- och beväringssåldern.

Såsom skäl för förstnämnda fordran är nog att anföra, att på sednaste tiden ej blott regering och riksdagen utan ock hela allmänheten enhälligt uttalat sig för den uråldriga läran i vårt land, att hvarje krigsduglig medborgare bör i farans stund bidraga till fäderneslandets försvar, hvaraf ovilkorligen följer, att han bör inhemta den militära öfning och disciplin, som utgöra en nödvändig förutsättning för att kunna användas vid försvaret. Förbises får härvid icke heller den stora betydelse, som ligger deri, att de förmögnare och intelligentare elementerna i nationen härigenom komma att ingå i beväringssstyrkan, hvilken sålunda erhåller mera andlig kraft och värde.

Hvad åter angår de militära öfningarne inom kommunerna mellan konfirmations- och beväringssåldren, så skola de, lämpligt anordnade, utan tvifvel göra starkt gagn, ej blott såsom en förberedande skola för de efterföljande beväringsofningarne, utan ock för

väckande och utbildande af en manligare sjelfständighet och kraftigare anda hos det uppväxande släktet.

De skola och säkerligen, utan olägenhet för folket, omfattas med intresse af ynglingarne och draga dessas håg från andra mindre lofvärda tidsfördrif och sålunda blifva både af ett godt uppfostrande inflytande på ungdomen och på samma gång höja landets försvarskraft ganska väsendtligt.

På grund häraf får jag sålunda vördsamt föreslå,

dels att Kongl. kungörelsen af den 13 November 1860, i hvad den rörer lega och friköp, må upphävas, och dels att obligatoriska militära öfningar inom kommunerna må stadgas för ynglingarne mellan konfirmations- och beväringåldern.

Stockholm den 23 Januari 1872.

J. N:son Englander,
från Kronobergs län.

N:o 22.

Af Herr J. Englander: Om ändring i 70 § af Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet.

Då nu en mycket trägnare tjenstgöring än förr för kronofogdarne inträdt dels genom de tjensten tillhörande göromål och dels de mångahanda och oftast obilliga statistiska uppgifter som fordras, hvilka taga en icke obetydlig del af deras tjenstetid i anspråk, anser jag det lämpligt, att 70 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse för landet blefve så ändrad, att kommunalnämnden sjelf finge, hvad kommunala restantier vidkommer, samma åliggande sig öfverlåtet, som nu tillhör kronofogdarne; ty derigenom skulle ovilkorligen kommunalnämnden noggrannare sköta sina åligganden vid mantalsskrifningarne och tillse det icke andra personer påfördes afgifter till staten än sådana, som äfven kunde betala till kommunen, likaså skulle många obehag undvikas orsakade af långsamma redovisningar.

Med